

عملیات نجات و حمل مصدوم توسط امدادگران در

صحنه حادثه:

در برخورد با حوادث باید با وجود موارد خطر در صحنه وضعیت مصدومین و چگونگی دستیابی به آنان و دسته بندی آنان از نظر اولویت دادن کمک های اولیه توجه کافی داشت.

مصدومین را از نظر اولویت مراقبت دسته بندی کنید:

دسته اول: آسیب های جزئی مثل کوفتگی، بریدگی های کوچک، خراش و ...

دسته دوم: آسیب های محدود مثل زخم های نیازمند به بخیه، سوختگی با سطح کمتر از ۱۰ درصد و شکستگی های بسته.

دسته سوم: آسیب های شدید نیازمند به مراقبت های کامل و فوری پزشکی مثل آسیب های وارده به سینه، شکم و اندام ها.

دسته چهارم: آسیب های شدیدتر به سینه، شکم، مغز و ... که احتمال زنده ماندن آن ها کم است.

اصول اولیه در عملیات نجات در تصادفات وسایل نقلیه

یکی از حوادث مهم و شایع، تصادفات وسایل نقلیه است. اصول اولیه در عملیات نجات عبارتند از:

۱- با توجه به توانمندی، تجارب و تجهیزات همراه و وجود خطرات در اطراف به امر کمک رسانی بپردازید.

۲- در صورت وجود نشت بنزین یا گازونیل و خطر آتش سوزی و انفجار به انتقال اورژانسی مصدومین و خارج کردن از صحنه حادثه اقدام نمایید.

۳- در صورت برخورد وسیله نقلیه با تیر چراغ برق و یا دکل فشار قوی، احتمال برق گرفتگی وجود دارد. در این شرایط هرگز قبل از قطع برق اقدام به نجات مصدومین از درون وسیله نقلیه نکنید.

۴- با احتیاط به سمت وسیله نقلیه رفته و مصدومین را صدا بزنید و در اولین فرصت وسیله نقلیه را خاموش کنید.

حمل مصدومین:

یکی از وظایف مهم امدادگران پس از رسیدن به محل حادثه و ارائه کمک های اولیه در محل، انتقال مصدومین به مراکز درمانی است. انتقال باید به شیوه صحیح صورت گیرد تا از صدمات بیشتر جلوگیری کرده و مصدوم احساس درد و ناراحتی بیشتری ننماید.

راهنمای کلی در انتقال مصدومین:

۱- هنگام انتقال به مصدوم صدمه بیشتری وارد نشود.
۲- تا زمانی که انتقال مصدوم ضرورت نداشته باشد او را جابجا نکنید.

۳- در موارد وجود خطر آتش سوزی، انفجار، ریزش کوه و ... به انتقال فوری مصدومین اقدام کنید.

۴- قبل از انتقال مصدومین موارد زیر را به اجرا در آورید:

- باز نگه داشتن راه تنفسی، مهار خونریزی، ثابت کردن شکستگی ها، پانسمان موقت زخم، رفع علامت شوک و گرم نگه داشتن.

۵- توجه به وضعیت علامت حیاتی مصدومین مهمتر از انتقال سریع آنان است. انتقال اضطراری و فوری تنها در شرایطی که خطر جدی جان مصدومین و امدادگران را تهدید می کند، انجام شود.

۶- با در نظر گرفتن وضعیت و وزن مصدوم و مسافتی که باید او را حمل کرد و قدرت جسمانی کمک دهنده و وسایل در دسترس، شیوه حمل متفاوت است. برای جلوگیری از بدتر شدن وضع مصدوم، انتخاب دقیق و استفاده صحیح از طرز حمل او لازم است.
۷- به فکر ضایعات نخاعی باشید و با احتیاط برخورد کنید.

انتقال مصدومین به صورت اضطراری:

باز نگه داشتن راه تنفسی، حفظ گردش خون و ثابت کردن شکستگی ها و مهار خونریزی مهمتر از انتقال سریع مصدومین است. ولی هنگامی که خطرات جدی مثل آتش سوزی، تهدید کننده زندگی مصدومین و امدادگران باشد، سریعاً نسبت به انتقال مصدومین اقدام نمایید.

حمل و نقل یک نفره:

در مواردی که مصدوم صدمات جدی نداشته باشد و کم وزن باشد می توانید به تنهایی جهت انتقال مصدوم اقدام نمایید. حمل و نقل یک نفره مشکل است و انواع آن عبارتند از:

شیوه کشیدن:

در این روش بدون بلند کردن مصدوم او را روی زمین بکشید. از این روش جهت خارج کردن مصدوم از محل خطر استفاده می شود. دو دست مصدوم را روی سینه اش قرار داده و پشت سر مصدوم زانو بزنید. سپس با گرفتن زیر بغل مصدوم و قرار دادن ساعد های خود به عنوان تکیه گاه او را به عقب بکشید.

حمل عصایی:

از این روش جهت حمایت از مصدومین هوشیار و بزرگسال که می توانند راه بروند استفاده می شود.

دانشگاه علوم پزشکی تبریز

مرکز آموزشی و درمانی سینا

نحوه انتقال صحیح مصدومین حوادث

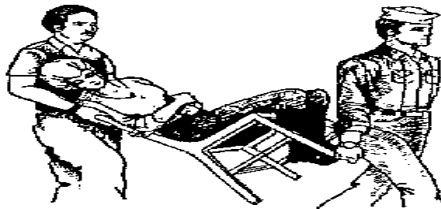
توسط امدادگران در صحنه حادثه

گروه هدف: پرسنل درمان و مراجعه کنندگان

بخش اورژانس

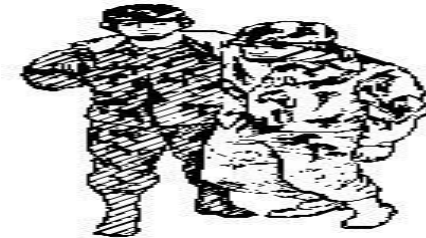
اسفند-۹۶

نکات مهم در حمل و نقل مصدومین با

برانکارده:

- ۱- برانکارده به روش صحیح آماده شده باشد(باز کردن کامل برانکارده).
- ۲- با استفاده از پتو، برانکارده را تبدیل به یک وسیله راحت تر و گرم تر نمایید.
- ۳- جهت انتقال مصدوم به روی برانکارده از تعداد بیشتری امدادگر استفاده شود.
- ۴- حمل با برانکارده توسط حداقل ۲ نفر (و بهتر توسط ۴ نفر) صورت گیرد. جهت حرکت همیشه از طرفی است که پای مصدوم در آن طرف است.
- ۵- هنگام حرکت دقت کنید که دست و پای مصدوم از اطراف آویزان نباشد.

کول کردن:

در مواردی که مصدوم سبک و بیهوش باشد و بتواند خود را نگه دارد و نوع ضایعه اجازه می دهد، از این شیوه جهت حمل مصدوم به پشت خود استفاده کنید. دست های مصدوم را روی شانه خود نگه داشته و با دستان خود و عبور آن ها از زیر زانوهای مصدوم او را محکم بگیرید.

حمل صندلی:

از این شیوه جهت حمل مصدومین هوشیار و بدون جراحات جدی و برای بالا و پایین بردن از پله ها و انتقال دادن آن ها از جاهای باریک استفاده می شود. مصدوم را روی صندلی نشاندن از پشت و دیگری از جلو صندلی را گرفته و مصدوم را حمل کنید. هنگام استفاده از این شیوه مراقب لیز خوردن و زمین خوردن باشید.